

РЕШЕНИЕ

№ 1359

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

при участието на секретаря **БИЛЯНА Р. БОГДАНОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110211786 по описа за 2023 година

намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 22-4332-028998 от 06.02.2023г. издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Г. П. И., за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат възражения срещу НП, като се твърди, че то е неправилно и незаконосъобразно, а освен това се поддържа, че същото протИ.речи на материалния и процесуалния закон по подробно изложени съображения.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Той не се представлява от процесуален представител. Не се излагат допълнително доводи в писмен вид.

Административно-наказващия орган, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди всестранно, обективно и пълно доводите, изложени в жалбата, както и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На основание чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен преклузивен срок. Страната е процесуално

легитимирана и е с обоснован правен интерес да подаде жалбата срещу НП, поради което жалбата е **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Установено е следното **ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА**:

На 26.10.2022г. около 14:38 часа в гр. София по бул. „Ломско шосе“, с посока на движение от ул. „Околовръстен път“ към с.Волуяк, служители при ОПП – СДВР извършили проверка на водача-жалбоподател, който управлявал моторно превозно средство /МПС/ - лек автомобил „О. с рег. № .., собственост на същия. Проверяващите констатирали, че жалбоподателят управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 25.10.2022 г.

Във връзка с горните констатации е съставен АУАН № 795903 от 26.10.2022 г. Преписката е изпратена на СРП, с оглед преценка за наличие на данни за престъпление от общ характер. След като е преценил установените от фактическа страна обстоятелства по преписката, наблюдаващият прокурор е намерил, че не са налице процесуални предпоставки за образуване на наказателно производство, и е направил отказ от образуване на досъдебно производство.

На 06.02.2023 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 175, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

Горепосочената фактическа обстановка се установява от приложените по преписката писмени доказателства – АУАН, заповеди за компетентност, постановление на СРП, както и от останалите материали по делото, и гласни такива – показанията на св. И. Б.. Свидетелят потвърждава констатациите по АУАН и съдът кредитира показанията му като логични и непротИ.речиви. Съдът цени и писмените доказателства, събрани и приобщени по предвидения в закона ред.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената фактическа обстановка административнонаказващият орган необосновано е приел, че от обективна страна, с действията си жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

На първо място, необходимо е да се отбележи, че административнонаказващият орган /АНО/ не е посочил ясно и непротИ.речИ. същностни елементи от състава на твърдяното нарушение, неотменен реквизит на НП. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места; по пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само

пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по [чл.10](#), ал.1 от ЗДвП. Съобразно заложеното от законодателя в нормата на чл.143, ал.15 от ЗДвП, "Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.". По делото липсва спор, че процесното МПС е служебно deregистрирано на 25.10.2022 г. Същевременно административнонаказващият орган не е посочил правното основание за това - [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#) – и не е ангажирал доказателства касателно субективната страна на нарушението, доколкото не са налице доказателства, лицето да е било уведомено за прекратяването на регистрацията; съобразно разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т.1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство. Въпросът за субективната страна на посоченото нарушение е решен еднозначно и с Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. на Върховния административен съд - ОСС от НК и на ВКС и I и II колегии на ВАС, според което неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици, и ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Затова Съдът намира, че нарушението се явява недоказано от субективна страна - липсват доказателства за това, жалбоподателят да знаел или да е бил длъжен да знае, че регистрацията на моторното превозно средство е прекратена. Така не може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно, че е знаел или предполагал, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Такива доказателства в настоящото производство не бяха представени. Липсват каквито и да било доказателства, жалбоподателят да е осъществил виновно (умишлено или по непредпазливост) нарушение, да е знаел или предполагал, че автомобилът е с прекратена регистрация. Настоящата инстанция приема наличието на съществени процесуални нарушения, които в своята съвкупност са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП. След като на лице – нарушител се вменява с наказателното постановление извършването на определено административно нарушение, без да са изложени всички елементи от обективна и субективна страна на самото нарушение, то и субектът на административната отговорност се явява ограничен в правото си на защита и е поставен в положение, да не е наясно с пълния обем на повдигнатото му с наказателното постановление, обвинение за административно нарушение. Засягането на правото на защита до степен да бъде ограничено това право винаги съставлява съществено процесуално нарушение, опорочаващо наказателното постановление и налагащо отмяната му като незаконосъобразно, без да е необходимо привеждането на други съображения по съществото на спора.

По тези съображения издаденото НП следва да бъде отменено изцяло като необосновано и незаконосъобразно.

Воден от горното и на основание на чл. 63, ал.2 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-028998 от 06.02.2023г. на началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция.

Решението може да се обжалва пред Софийски административен съд в 14 – дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____